

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210719
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5312210719.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou VARMUS s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, proti odporcovi: E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpený Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom, so sídlom J. XXXX, XXX XX Čadca, o vydanie veci a povinnosť previesť finančné prostriedky, v konaní o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16C/247/2012-279 zo dňa 05. októbra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania m e n í tak, že navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť odporcovi trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 648,79 Eur na účet právneho zástupcu odporcu Mgr. Michala Mozolíka, advokáta so sídlom J. XXXX, XXX XX O. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 140,58 Eur účet právneho zástupcu odporcu Mgr. Michala Mozolíka, advokáta so sídlom J. XXXX, XXX XX O. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 340,43 Eur do 3 dní do právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 12.10.2012 domáhal (s pôvodnou navrhovateľkou v rade 2/ Mgr. B. Y., ktorá neskôr zobrala svoj návrh späť a konanie o jej návrhu bolo zastavené uznesením okresného súdu zo dňa 22.04.2013, č.k. 16C/247/2012-85 - poznámka odvolacieho súdu) proti odporcovi, aby vydal Združeniu súkromných vlastníkov lesov Raková - Stred I. (v ďalšom texte už len „ZSVL“) motorové vozidlo Lada Niva, EČ CA 329BB (v ďalšom texte už len „motorové vozidlo“), účtovné doklady ZSVL (bližšie špecifikované právnym zástupcom navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 05.10.2015) a aby previedol finančné prostriedky ZSVL z bankového účtu vedeného v UniCredit Bank, Čadca vedené na meno odporcu na novozriadený účet v ČSOB, pobočka Čadca na meno navrhovateľa. Ďalej v odôvodnení uviedol, že pokiaľ navrhovateľ sa domáhal zmeny návrhu v tom smere, aby odporcovi bola uložená povinnosť vydať motorové vozidlo, účtovné doklady navrhovateľovi, túto zmenu nepripustil z dôvodu, že v konaní nemal preukázanú aktívnu legitimáciu navrhovateľa. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, a to z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie na strane navrhovateľa i z dôvodu nevykonateľnosti rozsudového návrhu. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že ZSVL je združením bez právnej

subjektivity, ide o nerozlučné spoločenstvo, preto návrh mali podať všetci spoluvlastníci tohto združenia, keďže ide o veci patriace všetkým členom združenia. Navrhovateľ ako fyzická osoba má síce právnu subjektivitu, ale nie je aktívne legitimovaný ohľadne nárokov požadovaných žalobou. Nie je možné, aby navrhovateľovi ako fyzickej osobe boli vydané veci, ktoré patria všetkým členom združenia. Základnou podmienkou úspešnosti žaloby na vydanie veci bolo preukázanie vlastníckeho práva k veciam, ktoré majú byť vydané. V návrhu mali byť označení všetci spoluvlastníci ZSVL ako navrhovatelia, nakoľko oni sú subjektami práv a povinností. Ak sa títo chceli dať zastúpiť navrhovateľom, mali mu udeliť plnú moc podľa § 24 O.s.p.. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého priznal odporcovi náhradu účelne vynaložených trov, nakoľko mal v konaní plný úspech vo veci. Okresný súd sa nestotožnil s vyčíslením trov právneho zastúpenia právnym zástupcom odporcu, ktorý tieto trovy vyčíslil na celkovú sumu 5.392,59 Eur. V podrobnostiach v tomto smere uviedol v odôvodnení rozsudku, že vzhľadom na obsah žalobného petitu bolo potrebné vychádzať pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (v ďalšom texte už len „vyhláška“), na základe uvedeného priznal odporcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, ktoré vypočítal v celkovej výške 240,43 Eur (5 úkonov právnej služby, z toho 2 úkony v hodnote 60,07 Eur, 1 úkon v hodnote 123,70 Eur a 1 úkon v hodnote 64,54 Eur, ku každému úkonu pripočítal režijný paušál v celkovej výške 32,05 Eur).

Proti rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý ho následne na výzvu prvostupňového súdu doplnil podaním doručeným súdu dňa 25.01.2016. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že ZSVL je združením bez právnej subjektivity založené v zmysle ust. § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len „OZ“). Z ust. § 834, § 835 OZ vyplýva, že na strane navrhovateľa ide o tzv. aktívnu solidaritu, čo znamená, že nároku sa môže domáhať aj len jeden z členov združenia, v danom prípade navrhovateľ. Navrhovateľ bol splnomocnený väčšinou členov združenia na konanie v mene všetkých členov, keďže na valnom zhromaždení bol zvolený za predsedu a jeho oprávnenie konať v mene členov združenia vyplýva aj zo zmluvy o založení združenia vrátane dodatku k tejto zmluve. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o nerozlučné spoločenstvo, navrhovateľ považoval právny názor prvostupňového súdu, že žalobu mali podať všetci členovia združenia za nesprávny a odporujúci platným právnym predpisom.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie bolo podané bez odôvodnenia, t.j. tzv. „blanketárne“ odvolanie, ktoré už mnoho rokov nie je prípustné. S poukazom na ust. § 205 ods. 3 O.s.p. mal za to, že navrhovateľ mohol dôvody odvolania rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ ide o vecnú stránku odvolania, odporca uviedol, že navrhovateľ v ňom neuviedol žiadne nové námietky, ktoré by neboli predmetom posúdenia súdom prvého stupňa. Navrhovateľ opakuje svoje námietky a argumenty produkované pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi riadne vysporiadal a správne ich vyhodnotil. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uložiť navrhovateľovi povinnosť zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1.182,90 Eur.

Proti výroku rozsudku okresného súdu o trovách konania podal odvolanie odporca, ktorý označený výrok navrhol zmeniť tak, aby navrhovateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 5.392,59 Eur. V odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne postupoval pri určení tarifnej hodnoty veci podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, nakoľko predmet konania mal jasnú hodnotu vyjadriteľnú v peniazoch. Okresný súd mal preto pri určení tarifnej hodnoty veci postupovať podľa § 10 ods. 2 vyhlášky.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie účastníkov konania bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmenil, to všetko z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd sa s prihliadnutím na námietku odporcu vo vyjadrení k odvolaniu v prvom rade zaoberal otázkou, či odvolanie navrhovateľa proti rozsudku okresného súdu nevykazuje vadu podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p., a to s ohľadom na skutočnosť, že v lehote uvedenej v ust. § 204 ods. 1 bolo podané

zo strany navrhovateľa tzv. „blanketné“ odvolanie, ktoré na výzvu okresného súdu bolo navrhovateľom riadne doplnené. Odvolací súd s poukazom na v poslednom čase už ustálenú súdnu judikatúru (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/8/2013 zo dňa 21.08.2013, resp. sp. zn. 4Cdo/287/2015 zo dňa 16.12.2015 a iné) priznal odvolaniu navrhovateľa účinky riadneho odvolania majúceho všetky náležitosti uvedené v ust. § 205 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu z hľadiska dôvodov odvolania vymedzených navrhovateľom i konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd vo vzťahu k rozhodnutiu o zamietnutí návrhu navrhovateľa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci správne právne posúdil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., na ktoré odvolací súd v podstatných bodoch odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa možno bez osobitných výhrad súhlasiť s vyjadrením odporcu, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol iné skutočnosti ako tie, ktoré už boli predmetom právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu ďalej k veci uvádza, že pokiaľ navrhovateľ podanou žalobou žiadal, aby združeniu (rozumej ZSVL Raková - Stred I. - poznámka odvolacieho súdu) boli vydané motorové vozidlo, resp. účtovné doklady, žaloba navrhovateľa bola nedôvodná už len z toho dôvodu, že nie je možné domáhať sa vydania veci niekomu, kto nemá spôsobilosť na práva a povinnosti. ZSVL je združením bez právnej subjektivity (čo bolo v konaní nesporné) a čo teda znamená, že v zmysle ust. § 829 ods. 2 OZ označené združenie nemá spôsobilosť na práva a povinnosti. Pokiaľ navrhovateľ podanou žalobou tiež žiadal, aby odporcovi bola uložená povinnosť previesť finančné prostriedky ZSVL z jedného bankového účtu na druhý i za situácie, že by finančné prostriedky na účte vedenom v UniCredit Bank boli majetkom ZSVL, potom by tieto finančné prostriedky boli v spoluvlastníctve všetkých účastníkov združenia (§ 834 OZ). V takomto prípade sa spoluvlastník môže domáhať súdnej ochrany za splnenia podmienok uvedených v ust. § 139 ods. 2 OZ (ak by sa jednalo o bežné hospodárenie s finančnými prostriedkami patriacimi ZSVL), resp. za splnenia podmienok uvedených v ust. § 139 ods. 3 OZ (ak by sa jednalo o hospodárenie s finančnými prostriedkami ZSVL znamenajúce dôležitú zmenu tejto spoločnej veci). O tom, že by sa navrhovateľ v tomto konaní domáhal postupu podľa § 139 ods. 2, resp. § 139 ods. 3 OZ, zo žaloby ani z jeho tvrdení v prvostupňovom konaní nevyplýva. Aj z tohto dôvodu bola teda žaloba navrhovateľa nedôvodná. Navrhovateľ navyše neunesol dôkazné bremeno ani ohľadne toho, či ZSVL platne vzniklo. V tomto smere doložil len kópiu Zmluvy (č.l. 34 a nasl.), z ktorej kópie nevyplýva, ktoré fyzické osoby, resp. právnické osoby ju uzavreli a či ju uzavrel aj samotný navrhovateľ. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že bol splnomocnený väčšinou členov ZSVL na konanie v mene všetkých členov, čo má vyplývať aj zo zmluvy o založení združenia, odvolací súd poznamenáva, že podľa čl. VII Zmluvy navrhovateľ nebol splnomocnený členmi združenia na to, aby v ich mene žiadal vydať motorové vozidlo, resp. účtovné doklady, ale len na to, aby ich pred súdom, resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní zastupoval. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy rozsudok okresného súdu v poradí prvom výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa proti odporcovi zamietnutý, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu i výrok o trovách konania napadnutého rozsudku ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej, a to aj z hľadiska dôvodov, ktoré odporca uviedol v odvolaní proti označenému výroku. Po preskúmaní tohto výroku dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v tomto smere nie je správne.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že navrhovateľ v prejednávanej veci uplatnil 3 samostatné nároky: 1. o vydanie motorového vozidla, 2. o vydanie účtovných dokladov, 3. o povinnosť odporcu previesť finančné prostriedky ZSVL z jedného účtu na druhý, ktoré návrhy spojil do jedného konania. Nároky uvedené pod bodom 2. a 3. nie sú podľa odvolacieho súdu peňažným plnením. Pri nároku uvedenom pod bodom 2. síce ide o vydanie veci (§ 10 ods. 2 vyhlášky), ale zároveň ich hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch. Pri nároku uvedenom pod bodom 3. nejde o veci (peniaze), ktorých by sa navrhovateľ domáhal vydania, nakoľko navrhovateľ sa domáhal len toho, aby odporcovi bola uložená povinnosť previesť ich z jedného účtu na iný účet. Pri nároku označeného pod bodom 1. síce ide o vec, ktorej vydania sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal, čo by mohlo mať za následok aplikáciu § 10 ods. 2 veta za bodkočiarkou vyhlášky, ale tu navrhovateľ nepreukázal hodnotu motorového vozidla pri začatí zastupovania, t.j. ku dňu 16.05.2013 (ktorého dňa došlo k prevzatíu zastúpenia odporcu - poznámka odvolacieho súdu). V spisovom materiáli sa nachádza len nadobúdacia hodnota motorového vozidla vo výške 12.867,97 Eur (č.l. 264 spisu), čo však nie je hodnota veci určená pri začatí zastupovania.

Vyššie označená suma predstavuje hodnotu motorového vozidla v čase jeho kúpy a predaja, t.j. ku dňu 26.05.2006, ktorá cena je diametrálne odlišná od ceny veci ku dňu začatia zastupovania, t.j. ku dňu 16.05.2013.

Odvolačný súd na základe vyššie uvedených zistení potom dospel k záveru, že okresný súd mal správne postupovať nielen podľa § 11 ods. 1 vyhlášky, ale i podľa § 13 ods. 3 vyhlášky a v zmysle označeného ustanovenia určiť základnú sadzbu tarifnej odmeny za úkony advokáta odporcu nasledovne:

- za úkony právnej služby vykonávané v roku 2013 predstavovala hodnota jedného úkonu právnej služby podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky sumu 120,14 Eur (60,07 + 30,035 + 30,035). Advokát odporcu vykonal v roku 2013 dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie + vyjadrenie k žalobe v znení doplnkov), za čo prináleží advokátovi odmena 2x 120,14 Eur + 15,62 Eur (2x režijný paušál),
- za úkony právnej služby vykonávané v roku 2014 patrí advokátovi odporcu odmena vo výške 247,40 Eur pri hodnote 1 úkonu 123,70 Eur (61,85 + 30,925 + 30,925), nakoľko pojednávanie dňa 10.09.2014 trvalo viac ako 2 hodiny. K tejto hodnote bol pripočítaný režijný paušál 8,04 Eur,
- za úkony právnej služby vykonávané v roku 2015 patrí advokátovi odporcu odmena 129,06 Eur (64,53 + 32,265 + 32,265), ku ktorému úkonu bol pripočítaný režijný paušál 8,39 Eur. Išlo o úkon účasti na pojednávaní dňa 05.10.2015. Spolu tak prináleží odporcovi náhrada trov prvostupňového konania vo výške 648,79 Eur.

Odvolačný súd na podklade vyššie uvedených skutočností rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Nakoľko odporca mal plný úspech v odvolacom konaní, odvolací súd týmto rozsudkom uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 140,58 Eur, a to v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Suma 140,58 Eur predstavuje odmenu za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.02.2016, za ktorý prináleží advokátovi odmena podľa už vyššie uvedených hľadísk vo výške 132,00 Eur (66 + 33 + 33), ku ktorej odmene bol pripočítaný režijný paušál 8,58 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.